

junkfood, som er nævnt i fødevareredegørelsen. Det var derfor, at jeg i min ordførertale nævnte, at en målrettet indsats på ernæringsområdet er vigtig, og det forstår jeg at hr. Ole M. Nielsen er enig med mig i.

Vi kan ikke tage ansvaret fra hjemmet, fra familien. Vi forsøger igennem information om ernæring og gennem støtte til skolebespisning at få forbrugernes øjne rettet mod den rigtige ernæring, således at man lærer det fra barnsben af, således at dårlige eksempler ikke går i arv til næste generation, men at det er de gode ting, den positive cirkel, vi får til at gå i arv.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er jo ikke meget svar, man får fra en socialdemokratisk ordfører. Jeg spørger én gang mere: Er det ikke korrekt, at det er den store landbrugseksport, landbrugsproduktion i Danmark, som er årsag til, at vi får lige så mange EU-kroner hjem, som vi indbetaler, og at vi deraf kan se, at ca. 4-5 mia. kr. går til at billigøre fødevarerne i Danmark, altså til den danske skatteborger?

Burde det ikke også have været en faktuel oplysning, der skulle have stået under de fem linjer, som nok ikke hører så meget hjemme i den redegørelse, vi snakker om her?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Erling Christensen refererede til, som han fuldstændig rigtig sagde i sin ordførertale, en målrettet indsats på ernæringsområdet. Det er vi helt enige om, men hvordan? Jeg synes faktisk, at det går den anden vej.

Så nævner hr. Erling Christensen skolebespisning, men skolebespisning er jo netop udtryk for, at elendigheden er til stede, for den er der netop for at reparere på de elendige forhold i hjemmet, de elendige betingelser, der er for en ordentlig ernæring.

Jeg synes, at vi burde arbejde frem imod noget, som virkelig kunne informere forbrugere og måske de unge mennesker, børnene. Jeg ved ikke engang, hvad det hedder i skolen nu om dagen – jeg er ikke undervisningsordfører – men der var noget, der hed madlavning eller skolekøkken eller sådan noget i gamle dage, hvor er det i dag? Bliver det dyrket på en måde, som er helt fundamental for indlæringen af, hvad der er rigtig ernæring?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Når hr. Erling Christensen taler om sundhed og ernæring helt ned til skoleklasserne og institutionerne, kan vi være helt enige med ham. Men så vil jeg gerne spørge, om det kan være helt korrekt, at man så beder institutionerne om kun at købe økologiske fødevarer, når vi på nuværende tidspunkt ikke har nogen undersøgelse af, om økologiske varer er sundere end almindelige fødevarer. Dér synes jeg, at de forskellige institutioner skulle stilles frit, så de virkelig købte de bedste varer af bedste kvalitet til børnene.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Til hr. Jens Kirk: Strukturerne diskuterer vi i landbrugsloven, her snakker vi om fødevarer. Det er da klart, at dansk landbrugseksport og værdien af det, landbruget producerer, er af stor betydning for det danske samfund. Det er der jo ingen der er i tvivl om. Men jeg synes ikke, at tiden og emnet lægger op til en EU-diskussion. Vi kan godt tage den for min skyld, men her i dag snakker vi om fødevareredegørelsen.

Til hr. Ole M. Nielsen: Elendigheden er der, og derfor er der skolebespisning. Det var det, jeg sagde omkring samfundet, hvordan vi har for travlt alle sammen, hvordan mange, som hr. Ole M. Nielsen siger, køber junkfood. Hvordan gør vi noget ved det? Det gør vi også i skolekøkkenet, i hjemkundskab, som det hedder, og derfor er det også væsentligt, at det er med, men det er selvfølgelig også væsentligt, at hjemkundskabslokalet, skolekøkkenet, også kan bruges, når man snakker om skolebespisning, og her er der nogle bureaukratiske regler.

Det er en stor opgave, der ligger i at starte op. Det er familier, som har travlt, og derfor handler det også om, som jeg sagde i min ordførertale, at give information, give vejledning. Det kunne være, som hr. Ole M. Nielsen siger, at medierne jævnlig hen over ugen gav gode råd til familien om, hvordan man hurtigt kan tilberede et godt og nærende måltid.

Til fru Annie Lunde Hansen om institutionen, der skal stilles til: Det, jeg sagde i min ordførertale, er, at vi oplever, at flere og flere kommuner og institutioner nu kommer og beder om hjælp til, hvordan de kan gøre det. De er for så vidt stillet frit, de bestemmer jo selv, hvilken mad de vil servere, selvfølgelig afhængig af budgettet. Det, det handler om her, er, at vi også dér giver en vejledning, så de kan tilberede gode og næ-